

ratet samt församlingarna för 6
 olika mission- och ungdomstidningar
 är jag mycket beredd af postverket.
 Tidningarna skadas mig under utjfrans-
 kostnad i något öfver 100 kr per månad.

Men, alltså Generalpoststyrelsen
 synes så oberogen att insätta poststationen
 i Trindby - kanske ej minst därför, att
 denna skulle mycket inverte på be-
 righeten af Pöpplinge poststation.
 Vore det ej thal, att vederbörligaste
 i öfvervägande lämpligheten af indry-
 njung af poststationen i Pöpplinge,
 då sådan öppnades i Trindby, så jag
 vännvärd slagenhet för Pöpplinge so-
 tien kunde därigenom näppeligen
 upphäva. Men en halwa Pöpplinge
 socken skulle vara lika väl (och i vissa
 fall bättre) betjänt af poststationen i Trin-
 dby än på dess nuvarande plats i P.

Den andra (norra) delen af socknen har
 ju endast en kort väg till Borgholm och
 tar jag för gifvet, att såväl i nämnda
 del (t. ex. Hångviken, Hallen u. fl.) sjä-
 nn betjäna sig af postkontoret i B.

Om Trindby vore (i postact hänseende)
 medelstort för ett område med
 en folkmängd af 11-1200, hvaremot
 poststationen i Pöpplinge äro år
 det oss för hälften så många.

Octav Köley, Gäddöförg d. 13 maj 1910.
 Carlqvist
 J. G. Rawlin
 Minister

Erik Lindgren

POST-

historia från Gärdslösa pastorat i Ölands norra kontrakt

Innehåll

Förord	sid	1
Stora Rör		2
Kronobrevbäringen upphör		7
Högsrum		9
Långlöt		10
Runsten		13
Räpplinge		16
Störlinge		20
Gärdslösa		25
Ölands Lindby		26

Häftet i den posthistoriska serien skrivs på ordbehandlare och tillverkas i ett litet antal exemplar (10-20 ex) på en bordskopiator. Det är fråga om ett rent hantverk. Sinsemellan kan exemplaren bli något olika och något skönhetsfel kan förekomma. Om det är något fel på det häfte Du läser i nu, ber jag Dig skicka mig det för utbyte mot ett annat.

Förord

Gärdslösa pastorat med de fem socknama Gärdslösa, Räpplinge, Högsrum, Runsten och Långlöt är det sydligaste av de fem pastoraten inom Ölands norra kontrakt. Vart och ett av kontrakten bjuder på åtminstone någon avvikelse från normalt skeende inom posthistorien. Skandaler av olika slag har visat sig vara av särskilt läsvärde. Men det är inte min avsikt att fästa större avseende vid sådana avvikelser från den normala vardagsrutinen utan blott snudda vid en och annan i samband med en återblick på utvecklingen för alla poststationer inom området. Avvikelse som **inte** beror på människors oöverlagda handlingar är långt mera angenäma att forska i.

För Gärdslösa pastorat kan man sålunda inte undgå att ägna särskild uppmärksamhet åt att det inom Högsrums socken fanns ett ganska tidigt förvaltningspostkontor. Postkontoret med namnet Borgholm var nämligen förlagt till Stora Rör med bibehållet namn Borgholm under mer än 40 år, innan dess namn ändrades till Stora Rör i samband med att Borgholms stad fick ett nytt postkontor.

Naturligtvis är det inte fråga om att beskriva postens utveckling i sin helhet på de olika orterna. Det blir i stället exempel på händelser av varierande slag som i någon mån belyser problem som uppstår i relationerna mellan Posten och samhället eller mellan Posten och dess anställda. I den mån jag lyckats få fram namn på poststationernas föreståndare och uppgifter om vid vilka tidsperioder de arbetat, har jag lämnat sådana uppgifter konsekvent. För järnvägspoststationer nämner jag dem som formellt hade postansvaret även om själva sysslan överläts på annan i järnvägens tjänst.

De olika orterna presenteras i den ordning de fått fasta postanstalter, tidsmässigt sett, med Stora Rör (Borgholm) som den äldsta. Fem av de följande poststationerna har tillkommit samtidigt som en följd av att ansvaret för kronobrevbäringen överfördes på postverket. De presenteras inbördes i bokstavsordning. De två övriga inom pastoratet, Gärdslösa och Ölands Lindby, utgör exempel på hur en järnväg mer eller mindre självklart tillförde området poststationer, i ena fallet med samtidig indragning av en närbelägen lantpoststation.

I citat har jag moderniserat stavningen men inte gjort några ingrepp i texten. Även orternas namn återges i modern stavning. Jag är öppen för mina läsares synpunkter på häftet. Växjö i augusti 1993.

Erik Lindgren

Stora Rör

Till Stora Rör förflyttades från Tryggestads by omkring 1810 det postkontor som enligt ett kungligt brev den 16 januari 1750 ursprungligen hade inrättats vid Borgholms kungsgård och år 1806 blivit flyttat till Tryggestads by i Råpplinge socken. Önskemål vid detta tillfälle att i stället för till Stora Rör flytta postkontoret till Borgholm nonchalerades, men en postuppsyningsman anställdes i Borgholm. Denne lydte under och redovisade sina transaktioner till postmästaren i Stora Rör. Skälet för postkontorets förflyttning torde ha varit att avståndet till fastlandet var kortast vid Stora Rör varigenom man vann tid på postöverföringen via Revsudden.

Postkontorets namn var Borgholm (stavat på olika sätt) men det ändrades till Stora Rör den 1 juni 1850 och betecknades då som postexpedition i stället för postkontor. Beteckningen **postexpedition** kom till 1849 som resultatet av en form av löneroglering till postcheferna. Med vissa ändringar under de följande åren upptog 1874 års normalstat sju klassers postkontor, av vilka klasserna I - IV avsåg postkontoren och klasserna V-VII postexpeditioner. Postkontorens chefer kallades postmästare, tillsatta med kunglig fullmakt, medan postexpeditionernas chefer var postexpeditörer, tillsatta av poststyrelsen. Gentemot kunderna hade de samma befogenhet.

Svante Wilhelm Lidmark, som hade varit postmästare sedan 1806, blev - åtminstone på papperet - kvar i Stora Rör, när postkontoret förvandlades till en postexpedition. Han skulle formellt vara postexpeditör, men detta kom aldrig på tal på grund av erhållen tjänstebefrielse. Han beviljades formellt avsked i februari 1859 under sitt 83:e levnadsår. Han avled två år senare. Hans son Carl Magnus Lidmark blev postmästare i Borgholm, där ett fullständigt postkontor inrättades 1850 i samband med att postkontoret i Stora Rör "degraderades" till postexpedition.

Sedan "degraderingen" av postkontoret i Stora Rör hade Svante Wilhelm Lidmark varit tjänstledig och för honom vikarierade Carl Johan August Kempe under nio år till dess denne fick formell fullmakt som postmästare i Stora Rör den 10 mars 1859. Under Kempes tid gjordes den ändring i postverkets interna terminologi som innebar att postexpeditionerna började kallas postkontor från och med 1882 års ingång. Därmed följde bland annat att Kempe fick byta ut titeln postexpeditör mot postmästare.

Ett av hans bekymmer gällde den skada som uppkom i Stora Rör i februari 1874 på grund av storm och högt vattenstånd. Bryggan var totalt förstörd och av stensätningen fanns bara ett stenröse som var till ringa gagn. För att få grund för reglering av ersättningsskyldigheten efter genomförd reparation måste han göra en historisk återblick, vilken han redovisade i ett tre foliosidor långt dokument den 28 juli 1874. Redan då fördes på tal att slopa överfarten mellan Revsudden och Stora Rör för post men efter nödvändig

reparation fortsatte trafiken åtskilliga år. Poststationen i Mörbylånga tillhörde det Stora Rör tilldelade förvaltningsområdet men hade dålig regelbundenhet i förbindelse med Stora Rör, något som postmästaren i Kalmar påpekade i ett brev till poststyrelsen den 5 november 1883. Han antydde då att det var lämpligt att förlägga poststationen i Mörbylånga under Kalmars förvaltningsområde i stället för under Stora Rørs postkontor. Postmästarna var naturligt nog angelägna om att ha så stora områden som möjligt.

Den tredje och siste postmästaren i Stora Rör blev Emil Gustaf Theodor Björkman som utnämndes i mars 1888, 14 månader efter att Kempe hade avlidit. Att det dröjde så länge trodde han berott på att man redan då funderade på om postkontoret skulle finnas kvar eller inte. Ryktet om att postkontoret skulle ersättas med en poststation hade kommit ut. Det lockade förre riksdagsmannen Erik Johan Rudberg från Halltorp att skicka en ansökan till poststyrelsen den 14 juni om att bli föreståndare.

*Der den händelse Stora Rørs Postkontor för "Blind"
- som nu är utbrant och skadat för förordnande, kommer
- att förändras till Poststation, så för underdånig och vördsam
- anmälan sig till erhöllande af nämnde förordnande befräm-
- ning och bifogas härjämte försäkring jämte bekräftad utdrag
- af minna befallningsbrev som Riksdagsman utlär af minna
- Riksdagskommitté vid 1862-65 årens Riksdagar hafva bif-
- rit tillgodat med dylika bifästningen vid de nämnde post-
- stationerna, hvaran vördsamligt anhålls om Konig General
- Poststyrelsens bifog till denna anmälan
Halltorp & Stora Rör den 14 Juni 1887.
E. Rudberg
J. R. Riksdagsman a 3:e Kam.*

Vid föredragning i poststyrelsen den 28 juni 1887 av Rudbergs brev gjordes en annotation om hans önskemål. Frågan om postkontorets eventuella indragning stöttes och blöttes till dess att man stannade för att behålla det och Björkman blev utnämnd, som nyss nämnts.

Tanken på postkontorets indragning fördes mera konkret på tal i anslutning till att Björkman beviljades avsked genom beslut den 19 december 1906. Poststyrelsen beslöt i detta sammanhang att postkontoret skulle dras in. Postmästarebefattningen uppehölls på vakans till och med mars 1907,

varefter en poststation inrättades i Stora Rör i stället för det indragna postkontoret. Det var emellertid inte så självklart att den ersättande poststationen skulle förläggas till Stora Rör. Den ordinarie kommunalstämman med Högsrums kommun den 27 december 1906 ägnade uppmärksamhet åt frågan, något som antecknades i protokollets 15:e paragraf. Man beslöt hemställa hos poststyrelsen

"att en postanstalt förläggas vid Stora Rørs hamn och att en gångposts- eller lantbrevbäringslinje därifrån till lämplig plats i socknens centrum med åtminstone två turer i vardera riktningen i veckan anordnas".

Till saken hör att det då inte fanns någon poststation i Högsrums kyrkby. Innan något svar eller någon bekräftelse kommit på det insända protokollsutdraget, uppgav på kommunalstämmans vägnar dess ordförande Axel Holm i ett brev till poststyrelsen den 10 mars 1907, att det blivit känt "att Kungl. Generalpoststyrelsen vidtagit förberedande åtgärder för att förlägga en poststation vid stora landsvägen i norra delen av Rälla Tall".

Mot en sådan alternativ lösning hade kommunen invändningar och Holm lade ut texten med bl a följande ord:

"En station i norra delen av Rälla Tall vore till nytta endast för närmast omkringliggande område, emedan post därifrån ej lämpligen kan spridas till socknens övriga delar. Lättare kan en sådan spridning ske från Stora Rör, dit folk från socknens alla delar lända. Men dessa ha icke alla sin väg genom Rälla Tall, då genom Högsrums och Rönnerums byar en starkt trafikerad väg går till Stora Rör, och stationen i Rälla Tall bleve mycket litet anlita. Skulle förutom stationen i Stora Rör Kungl. Generalpoststyrelsen genom ännu en station inom socknen tillgodose posttrafikanterna, vore ingen annan plats lämplig än socknens centrum, där post med skolbarn och kyrkfolk kunde spridas. Men då en sådan anordning ställde sig hindrande i vägen för kärpostens snabba befordran och även bleve mera dyrbar, vore lämpligast anordna en lantbrevbäringslinje från Stora Rör över Rönnerum till socknens centrum, där östra och norra socknedelarnas post finge hos brevbararen avhämtas. Denna anordning har hittills praktiserats, i det att en f d båtsman C F Lindberg av enskilda personer vidtalats och avlönats för denna postföring".

Det är intressant att notera i detta sammanhang att kommunen själv föredrog lantbrevbärning framför en eventuell poststation i socknens centrum. Det skulle också dröja till efter andra världskriget innan en poststation med namnet Högsrum kom till stånd, sedan den ursprungligen inrättade hade dragits in redan den 31 mars 1876, drygt två år efter dess tillkomst.

Axel Holms brev gick på remiss till postinspektören i Malmö, som i sitt svar till poststyrelsen den 6 juni 1907 skrev följande:

"Poststation har redan inrättats i Stora Rör, vadan ärendet i denna del ej påkallar åtgärd.

Lantbrevbärning med tre veckoturer å en omkring 0,6 nymil lång linje Stora Rørs poststation - Rälla tall - Rälla - Högsrums kyrkoby föreslås såsom behöfvig. Densamma skulle enligt bifogade förslagskontrakt med kronofjärdingsmannen Carl Gustaf Wahlberg i Högsrum kosta 156 kronor om året".

N 17897.

Konst. Generalpoststyrelsen
109
Lidna den 20 NOV. 1906

OSCAR, med GUDS Nåde, Sveriges, Götas och Wendes Konung.

Vår ynnest och nådiga bönägenhet med Gud Allsmäktig!

Junderdäufig skrifvelse den 10 augusti 1906 hafven I gjort framställning, att postkontoret i Stora Rör på Olund måtte indragas samt det såsom boställe åt postmästaren därtill upplätas kronotorpet Stora Rör Nr 1 i Högsrums socken öfverlämnas till statsverkets disposition.

Sedan Vår Befallningshafvande i Kalmar län, till följd af nådig remiss, efter vederbörlig hörande, häröfver afgifvit underdäufigt utlåtande, hafva Vår vid ärendets förberedning den 10 maj funnit godt förordnad, att postkontoret i Stora Rör skall indragas med utgången af Mars månad år 1907; viljande Vår främdes fatta beslut beträffande dispositionen af det såsom boställe för postmästaren i Stora Rör upplätta kronotorpet Stora Rör Nr 1.

Till generalpoststyrelsen,

Detta är första sidan av det kungabrev som medgav att postkontoret i Stora Rör fick dras in.

N 2734.

		Rällatall—Stora Rör.									
		(Gångpost.)									
		(Från den 1 april 1907.)									
		(December—mars.)									
M.	L.	—	2,0	}	0,15	Rällatall [å linien Borgholm—Färjestaden— Runsten—Borgholm (933)]	}	O. Th.	F.	11,30	—
O. Th.	F.	—	12,35					M.	L.	12,30	—
M.	L.	2,30	—	}	0,15	Stora Rörs poststation	}	O. Th.	F.	—	11,10
O. Th.	F.	12,55	—					M.	L.	—	12,10
		11,55	—								1,35
<p>Infaller helg å onsdag, torsdag eller fredag, utgöres postföringen sådan helgdag enligt tidtabellen för måndags- och lördagsturerna. Tidtabellen för aistnämnda turer följes jämväl helgfria onsdagar, torsdagar och fredagar, när ångaren »Öland» turer å traden Kalmar—Borgholm resp. Kalmar—Stora Rör dessa dagar inställas.</p>											
(April.)											
M.	L.	—	8,35	}	0,15	Rällatall [å linien Borgholm—Färjestaden— Runsten—Borgholm (933)]	}	O. Th.	F.	12,45	—
O. Th.	F.	—	12,50					M.	L.	8,30	—
M.	L.	8,55	—	}	0,15	Stora Rörs poststation	}	O. Th.	F.	—	12,25
O. Th.	F.	1,10	—					M.	L.	—	8,10
<p>Infaller helg å onsdag, torsdag eller fredag, utgöres postföringen sådan helgdag enligt tidtabellen för måndags- och lördagsturerna.</p>											

Detta är den tidtabell som från indragningen av postkontoret i Stora Rör tillämpades för postföringen från den ersättande poststationen till anknypningspunkten vid ringlinjen för postföring från Borgholm. En lantbrevbäring från Stora Rör till Högstruvs kyrkoby kom till stånd några månader senare.

Med indragningen av postkontoret i Stora Rör kom också den frågan upp vad man skulle göra med postmästarebostället. Det var kronotorpet Stora Rör nr 1 med därpå uppförda byggnader. Regeringen föreslog i en proposition till riksdagen den 3 maj 1907 att bostället skulle förvärfvas av Kalmar läns södra landsting "mot ersättning, som bestämdes i den ordning, varom stadgades i förordningen angående jords eller lägenhets avstående för allmänt behov den 14 april 1866".

Riksdagen anmälde den 30 maj 1907 bifall till förslaget och medgav att köpeskillingen skulle få användas till inköp för kronans räkning av skogbärande eller till skogodling tjänlig mark. Regeringen godkände riksdagens beslut om köpeskillingen och uppdrog åt länsstyrelsen i Kalmar att träffa avtal med landstinget om verkställighet, varvid landstinget ensamt skulle "vidkännas kostnaderna för lagfart å fånget".

Med april månads ingång 1907 fanns det således inte längre något förvaltningspostkontor i Stora Rör, men väl en poststation i ett hus vid hamnplatsen. Till föreståndare för denna antogs fröken Birgitta Antonia Teresia Anderson. I hennes årsarvode på 400 kr ingick inte bara skötsel av poststationen utan också ersättning för posttransporter mellan de postförande ångbåtarna och poststationen.

Fröken Andersson blev kvar vid sin post i mer än 28 år och efterträddes den 1 november 1935 av postbiträdet och lantbrevbärandottern Hedvig Augusta Häkansson. Den 1 juni 1962 tillträdde Stora Rörs sista poststationsföreståndare, Margit Elin Linnea Karlsson. Hon fick uppleva poststationens indragning med maj månads utgång 1966.

Kronobrevbäringen upphör

"Kvistarna i trädet var kronobrevbäringen och grenarna motsvarade postverkets eget transportnät". Så kan man uttrycka skillnaden mellan två gamla system, som löpte samtidigt ända fram till 1870-talet. Med början 1874 inlemmades det äldsta systemet i systemet från 1636, det år som betecknas som svenska postverkets födelseår.

Kronobrevbäringen var ett nät för regeringens förbindelser med de olika landsändarna. Det hade redan en vid förgrening, när postverkets linjer började byggas ut. Postverkets nät var otillräckligt och kunde i många fall inte användas för beförden av brev mellan exempelvis landshövding, kronobefallningsmän och präster.

Kronobrevbäringsnätet var på åtskilliga punkter sammanlänkat med riksnätet. Därför utnyttjade kronobrevbäringen postverkets nät på vissa delsträckor, ofta längre än det egna finmaskiga. Postverkets tillkomst innebar således en lättnad i kronobrevbäringsorganisationen.

1860 års regeringsbeslut om poststationer på landsbygden ledde inte till att särskilt många nya postlinjer tillkom men däremot ett 50-tal poststationer med början i februari 1861. Det fanns inga poststationer tidigare men för de från 1830 inrättade fåtaliga postuppsyningsmansplatserna användes ibland begreppet poststation. Till en början inrättades de flesta poststationerna utmed redan befintliga postlinjer. Men poststationerna blev nya anknypningspunkter till kronobrevbäringsnätet.

Efter remissbehandling följde en proposition till 1873 års riksdag, enligt vilken postverket skulle anordna nya postgångar efter överenskommelser som hade träffats preliminärt med länsstyrelserna. Därigenom blev den organisation som dittills funnits som en länk mellan bl a kronofogde, länsmän, häradshövdingar och nämndemän inlemmad i det allmänna postnätet. Detta skulle dessutom kompletteras med poststationer, "en i varje socken, om så behövdes". De dittills förhållandvis få poststationerna kom därigenom att växa mycket i antal.

På tre år, räknat från 1874, ökade sålunda antalet poststationer med ca 1300. Ändå kom många socknar att känna sig förfördelade genom att de inte fick egna poststationer.

Omorganisationen blev dyrbar för postverket. Redan i september 1875 började man undersöka vilka möjligheter till besparing som fanns och i en framställning till regeringen ett år senare sökte poststyrelsen sanktion för att pröva "vilka stationer, som i anseende till synnerligen obetydlig rörelse, böra indragas". Därmed togs det första steget till lantbrevbäring, en nyhet som introducerades 1878. Öland och Blekinge hörde till de områden som fick uppleva pionjärer inom lantbrevbärarkåren.

Innan man kom så långt att man kunde planera för lantbrevbäring hade några av de minsta poststationerna blivit indragna, t ex Högsrum, Långlot och Råplinge. Ersättningen för tidigt indragna poststationer blev i allmänhet lösväskor som utväxlades med närmast belägna poststation.

Med lösväska avses en sådan väska som man enligt en bestämmelse redan 1824 kunde träffa avtal med postförvaltaren om att utväxla med dennes postkontor. Den som höll lösväskan skulle betala från 6 till 18 kr om året "allt efter brevväxlingens större eller mindre betydenhet samt med avseende på väskans mottagande och avsändande en eller flera gånger i veckan". Dessutom utgick en mindre befodringsavgift, som enligt en bestämmelse 1862 inte skulle betalas om posten åtföljdes av en postiljon.

Vissa andra särbestämmelser utfärdades från tid till annan om lösväskor. Lösväska är termen för själva företeelsen. Det konkreta ordet för lösväska kan sägas vara postväska, om vars utformning det fanns särskilda bestämmelser. Jag har dock inte funnit någon bestämmelse om att en postväska nödvändigtvis måste anskaffas för att användas som lösväska. Den kunde möjligen ha annan utformning än postväskan och kanske anskaffas på den blivande lösväskägarens initiativ utan rekvisition från posten. Att det antagandet är riktigt får näring vid läsning av en text som finns i poststyrelsens cirkulär den 26 april 1869:

"Lösväska skall anskaffas och underhållas av ägaren, vara hel och med gott läs försedd samt åsatt tydlig och tjänlig titelskytt. Underlåtes detta, må, om rättelse vid erinran därom icke följer, väskans användande inställas".

I förberedelser för kronobrevbäringens avskaffande skickade poststyrelsen cirkulärskrivelser till landshövdingarna den 20 februari och den 30 maj 1873. Länsstyrelsen i Kalmar lämnade i brev till poststyrelsen under 1873 kronofogdarnas "yttranden och förslag rörande de åtgärder som till den ordinarie kronobrevbäringens ersättande med nya postgångar borde vidtagas".

Poststyrelsen prövade dessa förslag och meddelade i ett brev till landshövdingen i Kalmar den 15 december 1873 sitt beslut att inrätta vissa specificerade nya postlinjer och poststationer. Öland fick inte mindre än 27 nya poststationer på så sätt med 1874 års ingång samt ett mindre antal nya postlinjer.

Högsrum

En av de nya gångpostlinjerna på Öland med 1874 års ingång var den som anordnades från Störlinge till Högsrum över Råplinge med avgång från Störlinge på lördagsmorgonen. Till Störlinge kom posten via en gångpostlinje på omkring två mil, vilken utgick från Alböke fredagsförmiddagar efter att Borgholmsposten kommit dit via den redan befintliga kärpostlinjen mellan Borgholm och Böda.

Skolläraren och kantorn Otto Holm antogs till föreståndare för den nya poststationen i Högsrum. Han fick liksom de flesta nyutnämnda poststationsföreståndarna på Öland 100 kronor i årsarvode.

Tidigt märktes att man hade tagit till i överkant när det gällde poststationer i anslutning till kronobrevbäringens upphörande. Poststyrelsen gjorde länsstyrelsen i Kalmar uppmärksam på detta och i ett brev den 15 juli 1875 till poststyrelsen skrev länsstyrelsen bland annat att

"Högsrums station i Högsrums socken bör indragas enär Stora Rör postexpedition är belägen i nämnda socken på mindre än ½ mils avstånd från sockenkyrkan och postförsändelser i allt fall torde kunna av de dagliga posterna avlämnas vid närmaste ställe å stora landsvägen".

Här fördes sålunda inte ens möjligheten med en lösväska på tal utan vad man i praktiken föreslog var en återgång till förhållandena före 1874 års ingång, nämligen att var och en fick passa postföraren utmed dennes färdväg såvida man inte kunde utnyttja någons lösväska. Enligt 1872 års postortlexikon höll sig Högsrums dåvarande annexförsmilning inte med någon lösväska.

Poststyrelsens lyhördhet för länsstyrelsens förslag förstärktes när det kom svar på det upprop som poststyrelsen hade gjort i ett cirkulär den 27 september 1875. Postförvaltarna hade anmodats lämna uppgift om frimärksförsäljningens omfattning vid poststationerna. Dessa uppgifter jämfördes med poststationsföreståndarnas löner.

Under postkontoret i Borgholm lydde poststationerna i Bredsåtra, Högsrum, Långlot, Råplinge och Tjurlösa. Postmästare Carl Magnus Lidmark anmälde i ett brev till poststyrelsen den 27 januari 1876 att frimärken hade sålts i Högsrum för kr 28:42 under 1874 och för kr 53:40 under 1875. Det var bäddat för indragning och denna genomfördes med mars månads utgång 1876, sedan Otto Holm hade blivit uppsagd i vederbörlig ordning.

I avsnittet om Stora Rör har jag nämnt att socknen inte ens begärde en poststation i Högsrums kyrkby i anslutning till indragningen av postkontoret i Stora Rör. Vissa försök gjordes upprepade gånger senare, men inte förrän den 1 oktober 1945 inrättades en poststation på nytt i Högsrums socken, och då i Rälla med handlanden Gustaf Henry Valter Andersson som föreståndare (diarienummer I b 92/44). Kontraktet överfördes den 1 maj 1954 på Emmy Paulina (Ninni) Pedersen. Hon fick drygt tolv år senare uppleva poststationens indragning med september månads utgång 1966.

Långlöt

En av de tre nya gångposter som med 1874 års ingång anknöt i Störlinge till den längre linjen från Alböke var den en och en kvarts mil långa linjen från Störlinge till Runsten över Långlöt. Poststationer öppnades på alla de tre nämnda platserna. I Långlöt var det skolläraren L J Bäckman som antogs till föreståndare med 100 kr i årsarvode.

Vid länsstyrelsens bedömning av behovet av poststationer på ön i ett brev till poststyrelsen den 15 juli 1875 föreslogs inte någon ändring för Långlöts del. Men postmästare C M Lidmark i Borgholm visade i sin sammanställning till poststyrelsen den 27 januari 1876 att frimärken hade sålts i Långlöt för bara kr 59:13 under 1874 och för kr 107:99 under 1875. Det är inte otroligt att poststationen hade fått behållas, eftersom 1875 års siffror uppgick till något mer än årsarvodet, men Bäckman var oförsiktig nog att i ett brev till poststyrelsen den 28 juli 1876 avsäga sig förtroendet som poststationsföreståndare. I brevet tillade han emellertid följande:

"Men i händelse Poststyrelsen finner skäl att fortfarande bibehålla Stationen, vilken är för orten outhärlig, förklarar jag mig villig att Stationen fortfarande bestrida, om Styrelsen förökar lönen till Tvåhundra kronor pr år intill uppsägning i laga tid sker".

När postmästare Lidmark sände brevet vidare till poststyrelsen, kommenterade han det med följande ord:

"På anmodan av poststationsföreståndaren i Långlöt sänder härmed en ansökan om löntillökning och tager jag mig friheten i största ödmjukhet nämna att Långlöt är en liten församling, har obetydlig korrespondens och endast ½ mil till poststationerna Runsten och Störlinge".

Poststyrelsens brev i ärendet den 7 augusti till länsstyrelsen i Kalmar resulterade endast i poststyrelsens senare beslut den 12 september 1876 att dra in poststationen med årets utgång. Kronofogden hade dessförinnan beretts tillfälle att uttala sig och avslutade sitt brev med dessa rader:

Någon till ifrågakommande befattning lämplig och poststationen närboende tyvärr finnes icke att föreslå, hvar dan jag, med förtroende såväl härunder som vid det förhållande, att en gunstaktig postbefordran här förekommit, anser långlöts poststation, så närläggan Runstens och Störlinge stationer, uti en nägon månader vid lägenhet för orten Runsten inböras.
När inför i Kronofogdekontoret den 16:e augusti 1876.

Innan beslutet om indragningen ännu hunnit träda i kraft behandlades frågan vid en extra kommunalstämma med Långlöts socken den 26 november 1876. Protokollet vittnar om den stora missbelåtenhet man kände över indragningsbeslutet, vilket för övrigt kanske inte hade fattats om Bäckman tidigare än nu gått med på oförändrad lön, 100 kronor. Stämman beslöt att dess ordförande "skulle å kommunens samtliga medlemmars vägnar ingå till Kungl. Poststyrelsen med ödmjuk ansökan att poststationen inom denna socken icke måtte utgå utan densamma måtte åter få bli tillförordnad på samma ställe som tillförne eller på skolmästerbostället i Långlöt, helst organisten L J Bäckman har, på kommunens begäran, mot lika lön som tillförne åtagit sig lika omsorgsfullt som förut sköta ifrågakommande befattning i Långlöts skolhus."

Detta var till ingen nytta och protokollsutdraget ändrade inte poststyrelsens inställning. Obehaget att vara utan poststation var kännbart. En extra kommunalstämma den 3 januari 1879 radsatte detta i den fyra sidor långa paragraf som blev den enda under stämman. En avskrift skickades en månad senare till poststyrelsen i Stockholm med ett missivbrev av stämmans ordförande Olof Petter Persson. Poststyrelsen försåg brevet vid föredragning den 18 februari 1879 med påteckningen "ansågs ej för närvarande böra till vidare åtgärd föranleda".

Den ordinarie kommunalstämman den 20 december 1880 tog åter upp frågan och fick hjälp i ansökan av riksdagsmannen A P Danielson. Det tog skruv, som man säger ibland, och poststyrelsen beslöt den 28 februari 1881 att teckna ett kontrakt på två år med lanthandlaren Johan August Petersson i lägenheten Rosendahl i närheten av Långlöts kyrka. Protokollet från kommunalstämman visade att församlingen hade förbundit sig att själv avlöna poststationsföreståndaren. Den 1 april 1881 öppnades poststationen. Det fanns då två postföringslinjer att alternera mellan, en utgående från och avslutande i Färjestaden och en från Stora Rör för de årstider, då posten inte kunde befordras direkt mellan Kalmar och Färjestaden.

Färjestaden—Borgholm—Runsten—Färjestaden.						
(Från den 2 april 1881.)						
O. L.	—	7,30	1,0	M. Th.	8,30	—
O. L.	8,45	9,0	0,6	M. Th.	7,0	7,15
O. L.	9,45	10,45	1,7	M. Th.	5,15	6,15
O. L.	1,0	2,0	1,2	M. Th.	2,0	3,0
O. L.	3,30	3,45	0,8	M. Th.	12,15	12,30
O. L.	4,45	5,0	0,5	M. Th.	11,0	11,15
O. L.	5,45	6,0	0,5	M. Th.	10,0	10,15
O. L.	6,45	7,0	1,3	M. Th.	9,0	9,15
O. L.	8,30	—	7,8	M. Th.	—	7,30

Stora Rör—Borgholm—Runsten—Färjestaden.						
O. L.	—	9,0	1,7	M. Th.	11,0	—
O. L.	11,15	6,0	1,2	M. Th.	6,0	8,45
O. L.	7,30	7,45	0,8	M. Th.	4,15	4,30
O. L.	8,45	9,0	0,5	M. Th.	3,0	3,15
O. L.	9,45	10,0	0,5	M. Th.	2,0	2,15
O. L.	10,45	11,0	1,3	M. Th.	1,0	1,15
Th. S.	12,30	—	6,0	M. Th.	—	11,30

Denna tidtabell tillämpas endast vid de tillfällen, då posten icke kan befordras direkt mellan Kalmar och Färjestaden.

Redan vid kommunalstämman den 30 mars 1882, alltså bara ett år efter att poststationen hade återinrättats, garderade man sig mot eventuell indragning av poststationen efter den avtalade tvåårsperioden. Detta lyckades och poststyrelsen gick med på att under en femårsperiod med början vid 1883 års ingång betala 75 kronor varje år som bidrag till poststationsföreståndare J A Peterssons lön.

En lugn och stabil period följde men Peterssons ekonomi var dålig och i juni 1888 uppdagades vissa falsarier. Det fick bland annat till följd att han måste sluta som poststationsföreståndare. I all hast fick folkskollärare Jonas Almér överta poststationen på vakans tills han blev tillsatt som ordinarie föreståndare vid 1890 års ingång med 100 kr i årsarvode. Detta höjdes tio år senare till 150 kr enligt poststyrelsens beslut den 4 september 1900. Ett par ytterligare förbättringar uppnådde han innan det var dags för honom att lämna sin post på grund av järnvägens tillkomst. Sålunda höjdes årsarvodet till 200 kr den 1 juli 1904 och till 240 kr med 1907 års ingång. Dessutom fick han enligt ett beslut av poststyrelsen den 11 september 1908 ett tillägg på "5 kr för månad från 1/10 1908 så länge Almér kvarstår".

Detta var nu inte så länge för när tågen började gå på norra delen av Södra Ölands Järnväg, drogs lantpoststationen i Långlöt in och från den 25 november 1909 fick postkunderna gå till järnvägsstationen för att få sina postärenden uträttade. Almér och kollegan Johannes Ekström i Ölands Segerstad fick av poststyrelsen på förslag i ett brev den 5 oktober 1909 från postinspektör Olof Thormark i Malmö "ett erkännande för det sätt, varpå de handhaft poststationerna".

Nu hade järnvägseran börjat för posten i Långlöt. Järnvägens stationsföreståndare ansvarade för posten, till en början Bengt Oskar Bengtsson och från den 1 oktober 1911 banvakten Carl Gustaf Robert Carlsson. Enligt anteckningar på sk poststationskort ansvarade därefter följande järnvägsanställda för Långlöts postservice: Per August Bengtsson Bohlin (1916-1930), N L F Thörnqvist (1930-1931), Johan Alfred Johansson (1931-1932), Ragnar Knut Johan Darell (1933-1939), Märta Darell (1939-1945) och Emmy Petersson (1945-1961). Poststationen drogs in med september månads utgång 1961.

Runsten

Med 1874 års ingång anordnades en gångpostlinje från Störlinge till Runsten via Långlöt, en sträcka på 1 1/4 mil, som fullgjordes en gång i veckan. I Runsten öppnades samtidigt en poststation med skolläraren Adolf Andersson som föreståndare. Hans årsarvode fastställdes till 100 kr för bestyret med posten.

Gångposten till Runsten drogs in med mars månads utgång 1876. En ny transportorganisation startade som innebar postföring med häst och vagn från den då återinrättade poststationen i Färjestaden på en 7,6 mil lång ringlinje enligt här återgiven tidtabell.

Färjestaden—Borgholm—Norra Möckleby—Färjestaden. (Från den 1 april 1876.)									
M. O. F.	—	7,30	f. m.	1,0	Färjestadens poststation.....	T. Th. L.	8,45	—	e. m.
M. O. F.	8,45	9,0	f. m.	0,6	Glömminge poststation.....	T. Th. L.	7,15	7,30	e. m.
M. O. F.	9,45	10,45	f. m.	1,7	Stora Rørs postexpedition...	T. Th. L.	5,30	6,30	e. m.
M. O. F.	1,0	2,0	e. m.	1,3	Borgholms postexpedition...	T. Th. L.	2,15	3,15	e. m.
M. O. F.	3,30	3,45	e. m.	0,8	Störlinge poststation.....	T. Th. L.	12,30	12,45	e. m.
M. O. F.	4,45	5,0	e. m.	0,5	Långlöts poststation.....	T. Th. L.	11,15	11,30	f. m.
M. O. F.	5,45	6,0	e. m.	0,5	Runstens poststation.....	T. Th. L.	10,15	10,30	f. m.
M. O. F.	6,45	7,0	e. m.	1,3	Norra Möckleby poststation	T. Th. L.	9,15	9,30	f. m.
M. O. F.	8,45	—	e. m.	7,6	Färjestadens poststation.....	T. Th. L.	—	7,30	f. m.

Adolf Andersson skrev den 5 januari 1882 till poststyrelsen och anmälde att han hade "erhållit avsked från skolbefattningen härstädes genom styrkt läkarebetyg" och önskade avsked från postbefattningen. Sedan t f postmästare J A Pettersson i Borgholm i brev till poststyrelsen den 18 januari 1882 anmält att postlinjens färdväg inte skulle förlängas "genom poststationen i Runstens förläggande till fröken Fornanders bostad", beslöt poststyrelsen att anta Margareta Johanna Fornander till poststationsföreståndare. Hon var prästdotter. Ingen mindre än kommunalstämmans ordförande i Runsten och riksdagsmannen A P Danielsson gav henne ett gott vitsord som komplement till kyrkans sedvanliga frejdebetyg.

Att i förtäande intyg om förmålle Hansell För-
 nander är kund för rellararbete och ordentlighet och upps fullt
 Skicklig att företa poststationen här; Runsten samt att hennes
 bostad är belägen straxt vid stora allmänna landsvägen och helt
 nära kyrkan och skolan så att om poststationen kommer att blifva
 i hennes bostad ligit är det mest passande inom förhåll, det
 vorder lämpligt, på begäran, till bevis meddeladt.

Runsten den 31 December 1881.

H. Palmqvist
 Kommunalförmanens ordförande i Runsten
 och ledamot af Riksdagens andra Kam-
 maren.

Fröken Fornanders årslön på 100 kr höjdes efter en omständlig procedur till 150 kr med 1892 års ingång, men två år senare avled hon under sitt 73:e levnadsår. Till föreståndare antogs nu lanthandlanden Olaus Nilsson med oförändrat årsarvode, 150 kr, vilket också tillkom kyrkoherde Olof Nyström, när han övertog befattningen vid det nya seklets ingång enligt poststyrelsens beslut den 10 november 1899.

Folkskolläraren och kantorn Albin Jonatan Borgh tog över den 1 mars 1902 och lyckades få årsarvodet höjt till 250 kr, räknat från mars 1904. Med detta höjt till 300 kr tog Olof Oskar Augustinus Nordmark över den 1 juni 1906 och från och med 1908 var det snickaren Valfrid Alexius Jeansson som svingade datumstämpeln. Poststationen låg då på hans gård på landborgen, men det var inte särskilt länge som Runstens-borna vandrade till honom för att utträtta postärenden. Med järnvägens tillkomst drogs poststationen nämligen in och i stället öppnades en poststation med namnet Runsten i järnvägsstationen vid Spjutterum den 25 november 1909.

Järnvägens stationsföreståndare E A W Rasmussen blev nu ansvarig för postgöromålen i Runsten, ett ansvar som efter hans relativt korta period överfördes på Gustaf Sigfrid J:son Frost den 1 november 1911. Efter hans entledigande den 15 januari 1923 ansvarade följande järnvägsmän för posten i Runsten fram till järnvägens nedläggning den 1 oktober 1961: Oscar Nilsson (1923), Erik Bergman (1923-1944), Albin Henrik Emanuel Pettersson (1944-1947) och Josef Hjalmar Hörling (1950-1961). När Pettersson blivit förflyttad till Ölands Lindby den 1 juli 1947, hölls befattningen vakant till dess att Hörlin förordnades den 1 oktober 1950. Den långa vakansen berodde på planer att dra in stationen, planer som inte kunde realiseras vid detta tillfälle..

Poststationen ansågs till och med behövlig efter järnvägsnedläggningen. Hedvig Augusta Håkansson antogs till föreståndare. Hon hade varit poststationsföreståndare i Stora Rör 1935-1961 efter tio år som postbiträde där. Visserligen hade hon inte uppnått formell pensionsålder men hon fick pension ett år efter tillträdet i Runsten och Harriet Lilian Solveig Nilsson tog över poststationen. När järnvägsstationen såldes till en privatperson, flyttades poststationen till Carl Peterssons fastighet i Runsten och dess siste föreståndare blev Nils Gustav A Petterson (1964-1967). Han hade varit lantbrevbärare på linjen Kastlösa-Smedby 1939-1964 och vikarierat några gånger som poststationsföreståndare i Kastlösa. Han antogs till lantbrevbärare på linjen Skruv-Tugosjö med 1967 års ingång, varför befattningen som poststationsföreståndare i Runsten uppehölls på vakans till dess poststationen kunde dras in med september månads utgång 1967.

1898	Runmarö	I Stora Karl Gustaf f. 1812 d. 1881	Karl Gustaf f. 1812 d. 1881	177 f. 1812 d. 1881	177	180	Förskott Runmarö I p. 1110	177	177	177
1902	Runniska	I Köp Carlson, Karl f. 1805 d. 1881	Carlson, Karl f. 1805 d. 1881	202	202	202	Forsberg Runniska I p. 1111	202	202	202
1904	Runsten	I Kan Borgh, Albin f. 1868 d. 1902	Borgh, Albin f. 1868 d. 1902	250	250	250	Borgh Runsten I p. 1112	250	250	250
1909	Runstuna	I Skolan Gustafsson, Emma f. 1873 d. 1909	Gustafsson, Emma f. 1873 d. 1909	300	300	300	Gustafsson Runstuna I p. 1113	300	300	300
1909	Runströsk	I Värd Håkansson, Erik f. 1801 d. 1909	Håkansson, Erik f. 1801 d. 1909	240	240	240	Håkansson Runströsk I p. 1114	240	240	240

Det finns mycket att hämta ur de handskrivna förteckningarna om rikets poststationer, t ex uppgifter om föreståndarnas namn och deras åsersättning under olika perioder och under vilka överordnade postkontor de hört. Dessa förteckningar upphörde 1910 när postinspektionerna byttes ut mot postdirektioner. S k poststationskort infördes i stället, för vilka varje postdirektion svarade. Forskare behöver således inte nödvändigtvis anläta Centralarkivet för att få uppgifter om personalen efter 1910.

Räpplinge

Som nämns flera gånger i detta häfte visade sig åtskilliga poststationer olönsamma bland dem som inrättades när postverket tog över kronobrevbäringsskyldigheten. Detta gällde också poststationen i Räpplinge, som öppnades med 1874 års ingång vid gångpostlinjen från Störlinge till Högsrum. Dessutom tillkom samtidigt en direktlinje mellan Räpplinge och Borgholm på vilken postbefordringen utfördes en dag i veckan, samma frekvens som på linjen från Störlinge. Föreståndare var skolläraren J A Andersson, vilken liksom de flesta kollegerna hade tillerkänts ett årsarvode på 100 kr.

Redan i länsstyrelsens brev till poststyrelsen den 15 juli 1875 med redovisning av tänkta förändringar på basis av gjorda erfarenheter av 1874 års omorganisation anmäldes möjligheten att dra in poststationen i Räpplinge. Det skedde med följande ord:

"Räpplinge station, belägen omkring en halv mil från Borgholms Stad, anses kunna umbäras, om, genom bifall till föregående postbefordringsförslag, allmän post kommer att sex gånger i veckan passera förbi Räpplinge kyrka".

Med "föregående postbefordringsförslag" avsågs tanken att frekvensen för postbefordran över Kalmarsund skulle öka och i huvudsak genomföras från Kalmar till Färjestaden samt att posten efter överfart från Kalmar skulle befordras vidare på två skilda linjer, en nordlig och en sydlig. Den norra skulle enligt förslaget gå "från Färjestaden förbi Algutsrum och Glömminge till Stora Rörs postexpedition, vidare till Borgholm samt därifrån förbi Räpplinge, Störlinge, Långlöt, Runsten och Norra Möckleby tillbaka till Färjestaden".

Förslaget innebar sålunda inte bara att gångpostlinjen drogs in och en ny ringlinje inrättades utan också att poststationen i Räpplinge drogs in. Det genomfördes med april månads ingång 1876, sedan poststationsföreståndare Andersson hade blivit uppsagd i laga ordning.

Dessförinnan hade postmästare Carl Magnus Lidmark i Borgholm underrett poststyrelsen om sina underlydande poststationers frimärksförsäljning i ett brev den 27 januari 1876. Den sammanställningen visade på låg uppbörd för samtliga sex poststationer, Bredsåtra, Ölands Egby, Högsrum, Långlöt, Räpplinge och Tjurlösa. I Räpplinge hade frimärken sålts under 1874 för 65 kr och under 1875 för 59 kr.

Räpplinge-borna kunde visserligen genom den nya postföringslinjen passa på att skicka och ta emot post i direkt kontakt med postföraren men man valde att komplettera denna möjlighet genom att hålla sig med en lösväska som utväxlades med postkontoret i Borgholm. Den befordrades fram och tillbaka med ett av socknen avlönat gångbud.

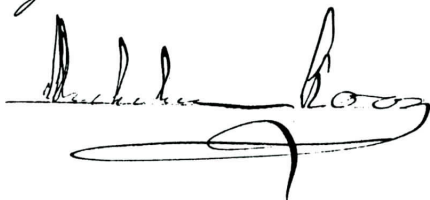
Vid en extra kommunalstämma i Räpplinge den 11 maj 1884 beslöt man sig för att be riksdagsmannen A P Danielson göra en framställning om att poststationen skulle återinrättas. Som föreståndare uttalade man önskan om lanthandlaren J A Brynielsson, vilken skulle avlönas av kommunen, om poststyrelsen lämnade ett årligt bidrag på 50 kr. Under de åtta år som gått sedan poststationens indragning hade postföringslinjerna åter hunnit ändras. Det fanns nu en postlinje från Färjestaden över Borgholm via Störlinge och Runsten samt åter till Färjestaden, vilken skulle kunna användas om en poststation öppnades i Räpplinge. Postföraren passerade på landsvägen där Brynielsson hade sin bostad och några extra postföringskostnader skulle således inte uppkomma vid bifall på framställningen.

*Fullmakt för riksdagsmannen för Öland
Herr A. P. Danielson, nu i Räpplinge kommun
vägnar till Kongl. Generalpoststyrelsen inqvis
kommunens ansökan och öfriga erforderliga hand-
lingar rörande öppnande af poststation inom
socknen. Hållande för giltigt ombudets åtgärder
härutinnan.
Äppelund den 11 maj 1884. efter uppdrag
A. P. Danielson
kommunalstämmas förordande.*

Riksdagsmannen daterade framställningen den 18 november 1884 och det tog inte lång tid innan den fick verkan. Redan med följande års ingång fanns det åter en poststation i Räpplinge. Postmästaren i Kalmar underrättades om beslutet på det sätt som framgår av den förminskade reproduktionen av poststyrelsens brev den 21 november 1884, vilken återges på nästa sida.

Till Postmästaren i Kalmar
 Uppå Leroms gjord framställning, har Kongl.
 Generalpoststyrelsen förordnat, samt meddelat
 härigenom till beviljad kändedom, att poststation
 af tredje klassen skau den 1 nästintillnande
 januari öppnas i Röpplinge, beläget invid
 postlinjen Färjestaden - Borgholm - Runsten
 - Färjestaden.

Angiffralda poststation, som kommer att
 företas af landhandlaren J. A. Brynielsson,
 skau lyda under postkontoret i Borgholm
 och berämnat direkt utvæla post med post-
 kontoren i Stora Rör och Kalmar samt med
 poststationerna i Störtinge, Alboke, Långlöt,
 Runsten, Norra Mückeby, Färjestaden och
 Glömminge i Stockholm den 21 november 1894.

Lanhandlare Brynielsson skulle bli ortens postmästare under lång tid. Poststyrelsens årliga bidrag till kommunen för hans avlöning upphörde och i stället fick Brynielsson arvode direkt från postverket, 100 kr om året enligt poststyrelsens beslut den 14 maj 1892. Detta höjdes till 175 kr den 1 april 1900 och fyra år senare till 225 kr samt den 1 april 1907 till 300 kr.

Julia Augustina Sofia Brynielsson tog över poststationen några år in på det nya seklet men fick se sin poststation indragen den 24 november 1909. Nästa dag tog postverket den nya järnvägens tjänster i bruk och en poststation öppnades i Röpplinge järnvägsstation med Gustaf Sigfrid J:son Frost som ansvarig. Det innebar en liten besparing av postverkets lokala utgifter för Röpplinge, eftersom arvudet till Frost för postgöromålen inledningsvis

var 180 kr, dvs 120 kr mindre än vad som betalades för lantpoststationen under dess sista år. Arsarvudet för järnvägspoststationen höjdes emellertid redan på sommaren 1911 till 360 kr.

Dessförinnan hade emellertid indragning av poststationen åter varit på tapeten, som man säger. Det var komminister J G Laurin som i sin iver att få en poststation i Lindby järnvägsstation inte aktade för rov att föreslå indragning av poststationen i Röpplinge. Han skrev den 13 maj 1910 till postmästare O A Wetterberg i Borgholm bl a följande:

"Men, alldenstund Generalpoststyrelsen synes så obenägen att inrätta poststation i Lindby - kanske ej minst därför, att denna skulle menligt inverka på bärigheten av Röpplinge poststation - vore det ej skäl, att vederbörande toge i övervägande lämpligheten av indragning av poststationen i Röpplinge, då sådan öppnades i Lindby. Någon nämnvärd olägenhet för Röpplinge socken kunde därigenom näppeligen uppstå. Mer än halva Röpplinge socken skulle vara lika väl (och i vissa fall bättre) betjänt av poststation i Lindby an på dess nuvarande plats i R."

Postmästare Wetterberg anslöt sig inte till förslaget om indragning av poststationen i Röpplinge, men Lindby fick ändå sin poststation som framgår av sista avsnittet i detta häfte.

I november 1911 tog banvakten Johan Lennart Leandersson över ansvaret för den förenade post- och järnvägsstationen i Röpplinge, följd av stationsvakten Peter Bohlin under tiden mars 1915 - oktober 1916. Därefter vilade ansvaret på följande järnvägsanställda till poststationens indragning med mars månads utgång 1952: E V Magnusson Karlsson (1916-1921), Ester Vilhelmina Nilsson (1921-1950), Siv Ingrid Viola Nilsson (1950 maj-aug) och Anna Ingegärd Maria Hedman (1950-1952).

		Färjestaden - Borgholm - Runsten - Färjestaden.				
		(Från den 1 januari 1885.)				
O. L.	—	8,30	1,0	Färjestadens poststation	M. Th. 9,45	—
O. L.	9,45	10,0	0,6	Glömminge poststation	M. Th. 8,15	5,30
O. L.	10,45	11,45	1,7	Stora Rørs postkontor	M. Th. 6,30	7,30
O. L.	2,0	3,0	0,6	Borgholms postkontor	M. Th. 3,15	4,15
O. L.	3,45	4,0	0,6	Röpplinge poststation	M. Th. 2,15	2,30
O. L.	4,45	5,0	0,6	Störtinge poststation	M. Th. 1,15	1,30
O. L.	6,0	6,15	0,8	Långlöts poststation	M. Th. 12,0	12,15
O. L.	7,0	7,15	0,5	Runstens poststation	M. Th. 11,0	11,15
O. L.	8,0	8,15	0,5	Norra Mückeby poststation	M. Th. 10,0	10,15
O. L.	9,45	—	1,5	Färjestadens poststation	M. Th. —	8,30
			7,8			

I den tidtabell som började tillämpas med 1885 års ingång fanns Röpplinge poststation medtagen. Postföringen fullgjordes två gånger i veckan i vardera riktningen. Inramade uppgifter avser tidpunkter mellan kl 1800 och 0800 enligt modern tidräkning.

Störlinge

Bland de många poststationer som öppnades med 1874 års ingång låg en i Störlinge. Där antogs kronolänsmannen G Bäckman till föreståndare med 150 kronor i årsarvode. Det var det högsta arvudet inom hela norra motets fögderi, där 13 nya poststationer öppnades samtidigt. De övriga tolv föreståndarna fick vardera 100 kronor i årsarvode. Man kan iakta motsvarande "fenomen" på andra håll i landet - civilstatens tjänstemän fick oftast högre arvoden än "vanliga" människor som antogs till poststationsföreståndare. I Störlinge kan man dock säga att det fanns ett annat skäl för högre arvode åt poststationsföreståndaren. Som framgår av det följande blev Störlinge nämligen också knutpunkt för fyra mindre gångpostlinjer.

De övriga poststationer som öppnades inom Ölands norra mots fögderi med 1874 års ingång låg i Alböke, Föra, Persnäs, Wi, Högby, Tjurlösa, Egby, Bredsättra, Långlöt, Runsten, Råpplinge och Högsum. Tio av dem förestods av skollärare, en av en änkefru och en av en hemmansägare. Det fanns redan tidigare en postföringslinje mellan Borgholm och Böda, utmed vilka ett antal av de nya poststationerna låg. För dem som inte direkt berördes av den postlinjen måste nya postföringar inrättas i januari 1874. Störlinge blev därigenom utgångspunkt för tre postföringslinjer, en till Runsten över Långlöt, en till Högsum över Råpplinge och en till Högby. Till Störlinge kom posten via en omkring två mil lång gångpost från Alböke vid kärrepostlinjen mellan Borgholm och Böda.

Dessutom öppnades en postföring mellan Råpplinge och Borgholm. På alla de fem nya postlinjerna bars posten (*gångpost*) och frekvensen var bara en tur i veckan. Däremot gick kärreposten mellan Borgholm och Böda tre gånger i veckan i vardera riktningen.

Här bör kanske tilläggas att postföringen inom Ölands södra mots fögderi organiserades på ett sätt som motsvarade anordningarna norrut. Inom södra motets fögderi tillkom samtidigt 14 nya poststationer. Där fick samtliga poststationsföreståndare vardera 100 kr i årsarvode.

Lantbrevbäring från Störlinge

Med 1878 års ingång introducerades lantbrevbäringen i vårt land. Gotland samt Blekinge och Kalmar län utgjorde de områden som fick uppleva primörerna, om jag så får säga. Gångpostlinjen mellan Störlinge och Alböke gjordes om till lantbrevbäring och de mellanliggande poststationerna drogs in. Det var de i Bredsättra, Egby och Tjurlösa, men de båda sistnämnda hade under mellantiden fått sina namn förändrade till Ölands Egby respektive Löt.

				Gångpost.					
				Alböke—Störlinge.					
				(från 1874 års början).					
F.	—	10	f. m.	1/2 1/6 1/6 1/2 1 1/2	Alböke poststation	F.	9 1/2	—	e. m.
F.	11	11 1/2	f. m.		Tjurlösa poststation	F.	8	8 1/2	e. m.
F.	12 1/2	1	e. m.		Egby poststation	F.	6 1/2	7	e. m.
F.	2	2 1/2	e. m.		Bredsättra poststation	F.	5	5 1/2	e. m.
F.	3 1/2	—	e. m.		Störlinge poststation	F.	—	4	e. m.
				Gångpost.					
				Störlinge—Bögby.					
				(från 1874 års början).					
T.	—	10	f. m.	1/2	Störlinge poststation	T.	2	—	e. m.
T.	11	—	f. m.		Bögby	T.	—	1	e. m.
				Gångpost.					
				Störlinge—Runsten.					
				(från 1874 års början).					
L.	—	8	f. m.	1 1/2	Störlinge poststation	L.	4	—	e. m.
L.	11	—	f. m.		Långlöts poststation	L.	—	1	e. m.
					Runstens poststation				
				Gångpost.					
				Störlinge—Högsum.					
				(från 1874 års början).					
L.	—	6	f. m.	1 1/2	Störlinge poststation	L.	3	—	e. m.
L.	9	—	f. m.		Råpplinge poststation	L.	—	12	midd.
					Högsums poststation				
				Gångpost.					
				Råpplinge—Borgholm.					
				(från 1874 års början).					
L.	—	3	e. m.	1/2	Råpplinge poststation	L.	7	—	e. m.
L.	4	—	e. m.		Borgholms postexpedition	L.	—	6	e. m.

Detta är tidtabellerna för de postlinjer som berörde Störlinge från och med 1874 då kronobrevbäringsansvaret övertogs av postverket, överst "matarlinjen" från Alböke vid den äldre postlinjen mellan Borgholm och Böda och därefter de tre spridningslinjerna från knutpunkten Störlinge samt slutligen direktlinjen mellan Borgholm och Råpplinge.

På linjen mellan Störlinge och Alböke antogs hemmansägaren Carl August Petersson på no.2 Stora Stacketorp till lantbrevbärare. Han fick gå två gånger i veckan på linjen med en ersättning av 2 kronor per tur fram och åter. Om beslutet underrättades postmästare J A Schönbeck i Kalmar genom ett brev från poststyrelsen, daterat den 21 december 1877. Ur detta brev hämtas följande citat:

"För den post som å den ifrågavarande linjen kan komma att utväxlas direkt mellan Alböke och Störlinge poststationer skall i förut vanlig ordning begagnas särskild läst väska, till vilken endast poststationerna i Alböke och Störlinge böra innehava nyckel, varom Postkontoret har att bemälda poststationer särskilt förståndiga.

De brevlådor som för närvarande finnas vid poststationerna i Löt, Ölands Egby och Bredsättra, böra med nästa års ingång å lämplig plats hos vart och ett av dessa socknars ombud anbringas; varom Postkontoret har att underrätta postexpeditionen i Borgholm, som kommer att inleverera och redovisa de övriga inventarier och effekter, som blivit dessa stationer tilldelade.

En för lantbrevbäringen avsedd särskild väska ävensom en till begagnande av lantbrevbäraren bestämd vapenplåt komma att från allmänna persedelförrådet till Postkontoret översändas".

Med de nämnda "socknars ombud" avsågs s k kommunombud. Sådana utsågs av kommunalstämmorna. De skulle utgöra den förmedlande länken mellan lantbrevbäraren och de kunder som denne inte kunde komma i kontakt med under turen. För befattningen som kommunombud utgick inte något arvode från postverket, men det hände på sina ställen att kommunombuden fick en viss ersättning av socknens medel.

Föreståndarebyten i Störlinge

Länsman G Bäckman hade förmånen att efter framställning få sitt årsarvode höjt till 200 kr genom poststyrelsens beslut den 1 december 1879. Tf postmästare J A Pettersson i Borgholm skrev under remissbehandlingen bland annat att han vitsordade "stationsföreståndaren Bäckmans städe visade ordentlighet i hans nämnde befattning". Icke förty blev han avskedad ett decennium senare sedan postmästare J A Lindquist i Kalmar skrivit bl a följande om honom i ett brev till poststyrelsen den 17 juni 1890:

"Då poststationsföreståndaren i Störlinge, kronolänsmannen G Bäckman, vid flera tillfällen visat sig vara olämplig att fortfarande bestrida denna befattning, vilket ock framgår dels genom närslutna anmälan, hit ingiven av skollärarinnan Emelie Maechel ifråga om utbekommande av postanvisningsmedel, dels när han mottagit penningar till insättning i postsparbanken men i stället använt dessa till eget bruk utan att de någonsin blivit uti postsparbanken insatta, vartill kommer bristande noggrannhet och ordentlighet vid tidningsbeställningar; vågar undertecknad i största ödmjukhet föreslå det Kungl. Generalpoststyrelsen täcktes besluta, att det med kronolänsmannen G Bäckman nu gallande kontrakt må till upphörande den 30 nästa september uppsägas".

Det fanns tillräckligt graverande bevis för att poststyrelsen skulle acceptera postmästare Lindquists förslag. Från och med den 1 oktober 1890 antogs änkefru Anna Constance Ahlqvist, född Dyström, till poststationsföreståndare. Den personliga konkurs som Bäckman hade genomlidit ett år tidigare hade inte förbättrat hans ekonomi.

Till Postmästaren i Kalmar.

Sedan Postmästaren med skrifvelse den 28 iulidne juni till Kongl. Generalpoststyrelsen inlämnat behörigen bevitnad hvar därn, att det med länsmannen G Bäckman den 1 december 1879 upprättade kontrakt om bestridandet af befattningen såsom föreståndare för poststationen i Störlinge blifvit, enligt af Kongl. Styrelsen meddelad föreskrift, uppsagt, så att det samma med inrevarande månads utgång upphör att gälla, samt Postmästaren sedermera i skrifvelse den 3 dennes till föreståndare för oinfrämvalda poststationen i Störlinge från och med den 1 nästintillande oktober föreslagit enkefru Anna Constance Ahlqvist, född Dyström, mot utgifvande af en utgående årsarvode, tvåhundra/200/ kronor, samt tillika inlämnat hennes älders- och fejdebetyg, har Kongl. Styrelsen funnit skäligt att till föreståndare för poststationen i Störlinge från och med nästnämnda dag antaga förberädda enkefru Ahlqvist samt med henne härnär upprättat kontrakt, hvilket härjente afrensades i två exemplar, för att gemman Postmästarens föranstaltande blifva försett med enkefru Ahlqvists behörigen bevitnade präkrift om godkännande, var-efter en exemplar herne tilldelles och det andra hit åter-sändes, sedan Postmästaren, till egen efterättelse, af kontrak-tet låtit taga afskrift, hvartill blankett härhos bifogas. Stockholm den 5 september 1890.

P. O. Kruse och Hjertqvist

Stafikbyrå.

nr 8690
1112

A. J. Hjertqvist

På detta sätt fick postmästaren i Kalmar del av poststyrelsens beslut i det långdragna ärendet om att byta ut länsman Bäckman mot en annan poststationsföreståndare.

Fru Ahlqvist fick från den 1 april 1906 årsarvodet höjt till 250 kr och från den 1 juli 1907 till 350 kr.

Det hann bli ännu ett par byten av föreståndare innan järnvägen var färdig att tas i bruk. Folkskolläraren Olof Gustaf Sålender övertog sålunda Störlinge poststation den 15 november 1908, nu med 400 kr i årsarvode. Det var en tillfällig anställning, men lika tillfällig blev den för hans efterträdare den 1 juli 1909 Johan Gustaf Laurin. Denne fick nämligen enligt en klausul i kontraktet frånträda sin befattning efter avslutad tjänstgöring den 24 november samma år. Nu drogs poststationen i Störlinge in och Laurin fick leverera stämpel och sigill till Stockholm, medan vissa andra inventarier lämnades till järnvägsstationen i Gärdslösa. Detta var det naturliga "ödet" för lantpoststationer som låg i närheten av en tillkommande järnvägslinje.

Gärdslösa

Gärdslösa blev namnet för den poststation som ersatte lantpoststationen i Störlinge. I Gärdslösa blev från och med den 25 november 1909 det tjänstgörande stationsbefälet ansvarig för postservicen. Stationsföreståndare var vid det tillfället Johan Leonard Hultquist. För sitt arbete med posten fick han ett lönetillskott på 300 kronor om året utöver det som järnvägsbolaget bestod honom med. Postarvodet höjdes den 1 juni 1911 till 420 kr.

Den 1 oktober 1916 tog Anders Vilhelm Horn över ansvaret för posten. Han var väl inte byxad för uppgiften. En vikarie anlätades från den 13 februari 1921 innan nästa ordinarie stationsföreståndare tillsattes den 20 april 1922.

Kalmar län.
 B. Poststation: Gärdslösa
 Överordnat postkontor: Georgsköla Oppnåd den D.nr:
 Vid Stämpel järnvägsstationen. Förlyttad till jvst. f. o. m. den D.nr:
 Vid Lödra Alands järnväg.

Poststationsföreståndare	Född den	Tillträde belätnings den	D.nr.	Förut poststationsföreståndare		Anm.
				under tiden	under tiden	
<u>Horn, Anders Vilhelm</u>	<u>2.11.86</u>	<u>1.10.16</u>				
<u>Bladh, Karl Olof</u>	<u>23.11.87</u>	<u>20.10.16</u>				
<u>Pelsson, Olof</u>	<u>7.10.86</u>	<u>1.1.21</u>				
<u>Vilhelm, Harald</u>	<u>8.5.93</u>	<u>15.5.21</u>				

Perioden	Arvodes klass	Fast ersättning för år (grunderersättning) kr.	Den fasta ersättningen förhöjd till den för närmast högre klass bestämda grunderersättningen kr.	Särskilt tillägg kr.	Särskilt anslag kr.	Summa kr.	Anmärkingar.
<u>fr. 1/21</u>	<u>6</u>	<u>720</u>	<u>840</u>	<u>168</u>		<u>1008</u>	
<u>fr. 1/24</u>	<u>6</u>	<u>840</u>		<u>378</u>		<u>1218</u>	
	<u>6</u>	<u>840</u>		<u>378</u>		<u>1218</u>	

Uppbörd:	1915	1916	1917	1918	1919	Frankoteckensförskott				
						Vanliga	Tjänste	Tillhopa	Beslut	Kvitto inkom
1915/1179	1920	2025	1925	2178	1920	2430				
1916/206	1921	2204	1926	2368	1921	2440	150	25	175	16.11.09 18.12.14
1917/315	1922	2148	1927	2572	1922	2540				
1918/781	1923	2012	1928	2554	1923	2538				
1919/217	1924	2030	1929	2630	1924	2450				

Detta är ett exempel på poststationskort ur vilka man kan hämta vissa uppgifter. Jag brukar föregå tråkiga eller förmedrande sådana genom formuleringar på sätt som jag har gjort på de tre närmast föregående raderna. Normalt står uppgifter av det slag som berör Anders Vilhelm Horn, på baksidan av poststationskorten, där det finns plats för anteckningar. Poststationskorten infördes 1910 och ersatte då de centralt förda längderna över poststationsföreståndare.

Nästa ordinarie poststationsföreståndare var Karl Sanfrid Wall, som sedan 1918 hade ansvarat för den förenade post- och järnvägsstationen i Torngård. Han avled på nyårsafton 1923, blott 34 år gammal. Oscar Nilsson, som hade vikarierat 1921-1922, fick nu åter rycka in under drygt fyra månader, innan trafikbiträdet Thorvald Vilhelm Wickström tog över den 15 maj 1924.

Nu blev det relativt stabilt genom att Wickström svarade för postservicen i Gärdslösa under ett kvarts sekel. Stationskarlen Stig Erik Söderström tog över den 1 april 1949 och följdes den 1 oktober 1955 av trafikbiträdet Bern Olle Artur Johansson. Hans kombinerade tjänst varade till och med september 1961. Då lades järnvägstrafiken ned men poststationen bibehölls. Olle Johansson fick anställning direkt av postverket. I 1960-talets rationaliseringsiver visade sig poststationen vara olönsam och den drogs in med februari månads utgång 1968. Berörda kunder betjänades med lantbrevbäring och Olle Johansson antogs som extra postiljon i Borgholm.

Ölands Lindby

Det var inte alldeles givet att poststationer skulle inrättas i varje ny järnvägsstation efter hand som järnvägsnätet växte fram. På vissa håll fick Ortsbefolkningen vänta både länge och väl på bättre postförbindelser trots att det fanns tåg som kom och gick. Det kunde bero på att trafikunderlaget var för lågt eller på att det inte fanns något egentligt stationshus utan bara en banvaktsstuga. Det kunde också vara brist på lämplig järnvägsanställd att sköta postärendena. Det finns dock exempel på att man i senare fallet öppnade en poststation i en fastighet i järnvägsstationens närhet om man kunde finna en lämplig föreståndare bland Ortsbefolkningen. Något sådant fall har jag hittills inte funnit i min forskning om Öland.

I Lindby järnvägsstation öppnades inte någon poststation när allmän järnvägstrafik började den 25 november 1909. Men den berörda delen av socknens befolkning lät snart nog höra av sig. Kraftfullt gjorde man det i en insändare i Ölandsbladet den 23 februari 1910, undertecknad "Många missnöjda". Här citerar jag den första tredjedelen av den ovanligt långa insändaren:

"Järnvägen skulle göra't. Det hoppades vi ölänningar även med avseende på förbättrad postgång. Men vad norra hälften av Gärdslösa socken beträffar så har förhållandet blivit efter värre. Ty vad hjälper det att järnvägen transporterar posten både 'opp och ner' dagligen, om det sedan dröjer halva veckan eller mer innan man får den hem till sig. Då äro nyheterna så gamla att de äro nästan unkna.

Men det är ju inte postverkets fel, att man inte hämtar sin post. Ingalunda. Men det är icke heller vårt fel, att av socknens två järnvägsstationer endast en är poststation, ej heller att avståndet från norra sockendelen till stationen i Gärdslösa (Såtra) är över en mil. Den vägen tycka vi inte om att traska i ur och skur för att hämta posten, ej heller att gå till järnvägsstationen i Lindby och lösa biljett å 40 öre. Men avståndet är ju inte en mil. Nej, inte fågelvägen, som generalpoststyrelsen troligen vill att vi skola använda oss av.

För att avhjälpa missförhållandet krävdes endast att poststation inrättades vid Ölands Lindby. Mer än hälften av sockenborna ha närmare till denna station än till Gärdslösa. Därför petitionerades det också ett par gånger medan järnvägen var under byggnad om att poststation måtte öppnas i Lindby. Av vissa skäl hade man ock gott hopp om tillmötesgående. Men man bör tydligen vara mycket försiktig i fråga om att hoppas något av k.postverket ty järnvägen öppnades men ingen poststation i Lindby".

Innan tidningssvartan ännu hunnit torka satt postmästare Oskar Algot Wetterberg i sin stol på Borgholms postkontor och läste insändaren. Han fattade genast pennan och skrev det här återgivna brevet till postdirektören i Östra distriktet, då med säte i Stockholm.

*Befogade nummerexemplar af Ölandsbladet,
i hvars tredje sida förekommer en insänd artikel
under afskrift "Gärdslösa och k.postverket",
för jag härmed värbarmast öfverlämna. Påtkon-
stet i Borgholm den 23 februari 1910.*

O. A. Wetterberg

Det dröjde ända till den 5 april 1910 innan postdirektionen remitterade ärendet till postmästaren med anmodan om utredning av korrespondensens omfattning. Det innebar bland annat att poststationsföreståndarna i Gärdslösa och Råpplinge fick uttala sig. Det fick också komminister J G Laurin. Denne hänvisade bl a till protokollet vid en extra kommunalstämma i Gärdslösa sockens sakristia den 24 april 1910, då man hade tryckt på behovet av en poststation vid järnvägsstationen i Lindby.

När postmästare Wetterberg återställde ärendet till postdirektionen den 16 maj 1910, uppgav han sig "obetingat böra tillstyrka poststations öppnande i Ölands Lindby" men ville inte i likhet med komminister Laurin föreslå att Råpplinge poststation i samband därmed skulle dras in. Nu blev civilstaten inblandad och kronofogden i Färjestaden instämde den 7 juni 1910 till alla delar i postmästarens yttrande. Detta var nog för att postdirektionen i sin redovisning till poststyrelsen den 5 november 1910 hemställde "att poststation av första klassen och lydande under postkontoret i Borgholm inrättas vid Ölands Lindby järnvägsstation inom Gärdslösa socken av Kalmar län att handhavas av stationens föreståndare mot ett årsarvode av tillsvärdare 180 kronor".

Poststyrelsen fattade den 22 november 1910 beslut enligt hemställan och poststationen Ölands Lindby öppnades den 1 december 1910.

Birger Gustav Valdemar Lundquist fick från början ansvaret för poststationen men avlöstes den 1 oktober 1911 av banvakten Erik Bergman. Denne blev så mycket längre i tjänst, nämligen till augusti 1923, då Johan Emil Andersson tog över ansvaret för posten. Mera än 21 år svingade han datumstämpeln och skötte järnvägsgrömmål innan han avgick vid 63 års ålder och följdes den 1 oktober 1944 av Artur Valter Olsson.

Den 1 juli 1947 tog stationsförmannen Albin Henrik Emanuel Petersson över. Han avgick med pension den 1 maj 1951 och då tillträdde den siste postansvarige i Ölands Lindby, stationskarlen Rolf Holmström. Poststationen drogs in med järnvägens nedläggning den 1 oktober 1961.

Borgholm—Ottenby.

(Från och med den 1 december 1910.)

Plk. 421	Tåg 3.	Km.		
1 ²⁵	—		Borgholm 240	5 ⁴¹
1 ³⁶	5		Räpplinge	5 ³¹
1 ⁴⁷	8		Ölands Lindby	5 ²³
1 ⁵⁶	12		Gårdslösa	5 ¹⁰
2 ⁵	16		Långlöt	4 ⁵⁹
2 ¹⁸	22		Runsten	4 ⁴⁴
2 ²⁹	27		Norra Möckleby (ej f.)	4 ³¹
2 ⁴⁰	32		Gårdby	4 ¹⁹
2 ⁵⁹	41		Ölands Skogsby	3 ⁵⁷
3 ⁷	45		Färjestaden	3 ⁴⁷
				Tåg 4.
3 ²⁷	—		Färjestaden	8 ¹
3 ⁴⁸	54		Vickleby	7 ⁴²
4 ⁰	59		Resmo	7 ³⁰
4 ²⁶	62		Mörbylänga (ej f.)	7 ²³
4 ³²	65		{ Mörbylängadalen (932, II)	6 ⁵⁷
4 ⁵⁸	72		Kastlösa	6 ⁴¹
5 ¹⁸	80		Skärlöf	6 ¹⁵
5 ³¹	85		Ölands Segerstad	6 ¹
5 ⁵³	92		Ölands Gräsgård (ejf.)	—
6 ²	99		Ottenby	5 ²⁰
				Tåg 2.
				Plk. 421

Ett nytt namn infördes i posttidtabellen för järnvägen Borgholm-Ottenby den 1 december 1910, nämligen Ölands Lindby. De minuttal som är understruken i tidtabellen avser tidpunkter mellan kl 1800 och 0600. I äldre landsvägstidtabeller var motsvarande tiduppgifter inringade.

Laurins brev

Till

Herr Postmästaren O. S. Wittenberg
Borgholm.

Till svar på Herr Postmästarens förfogande af den 9 dennes får jag meddela att i extra kommunalstämma med lärd. lörd. kommun d. 24 sistl. april beslutats enhälligt att ingå till Riksdagen i Östra Postdistriktet med entrogen begäran att Riksdagen måtte på grund af angifna skäl hemställa hos Högst. Sve. poststyrelsen om inrättandet af poststation i Ölands Lindby. På den talningsbesökets stämman var det allas åsikt, att inrättandet af nämnda poststation var ett gynnfullt åtgärdande. Högst. Järnvägspolisstyrelsen den ställföreträdande ordföringens och de många olägenheterna med "lösvarorna". Dessa ordföring skulle också i viss mån ingå i inrättandet om ny bevakning för vissa sockerdelar, särskild kommunal skatter på den osv. på grund af akthet i järnvägen och naturligt höj. 12-15 kr. för bevakningskosterna.

För egen del kunde jag ej annat än instånds i kommunalstämman uttala. I egen önskan af kassor för tillräckliga missionföreläsningar inom post.